

Prejudiciële vraag

„Moeten artikel 1 van richtlijn 1999/70/EG ⁽¹⁾ van de Raad van 28 juni 1999 betreffende de door het EVV, de UNICE en het CEEP gesloten raamovereenkomst inzake arbeidsovereenkomsten voor bepaalde tijd, clausule 1 van de bijlage bij richtlijn 1999/70/EG, clausule 4 van de bijlage bij richtlijn 1999/70/EG en het algemene gemeenschapsrechtelijke verbod om op grond van de aard van de arbeidsovereenkomst te discrimineren, aldus worden uitgelegd dat zij in de weg staan aan een nationale regeling die voor arbeidsovereenkomsten voor bepaalde tijd met een looptijd van meer dan zes maanden in andere (vanuit het oogpunt van de werknemers die arbeid verrichten op basis van een arbeidsovereenkomst voor bepaalde tijd minder voordelige) beginselen voor de bepaling van de opzegtermijn voorziet dan voor arbeidsovereenkomsten voor onbepaalde tijd en staan zij concreet in de weg aan een nationale regeling (artikel 33 van de wet van 26 juni 1974, Arbeidswetboek) die voor arbeidsovereenkomsten voor bepaalde tijd met een looptijd van meer dan zes maanden voorziet in een vaste opzegtermijn van twee weken, ongeacht de anciënniteit van de werknemer, terwijl de opzegtermijn voor arbeidsovereenkomsten voor onbepaalde tijd door de anciënniteit wordt bepaald en kan variëren van twee weken tot drie maanden (artikel 36, § 1, Arbeidswetboek)?”

⁽¹⁾ PB L 175, blz. 43.

Verzoek om een prejudiciële beslissing ingediend door de Úřad průmyslového vlastnictví (Republiek Tsjechië) op 29 januari 2013 — MF 7 a.s./MAFRA, a.s.

(Zaak C-49/13)

(2013/C 141/16)

Procestaal: Tsjechisch

Verwijzende rechter

Úřad průmyslového vlastnictví

Partijen in het hoofdgeding

Verzoekende partij: MF 7 a.s.

Verwerende partij: MAFRA a.s.

Prejudiciële vragen

- 1) Moet artikel 3, lid 2, sub d, van richtlijn [2008/95/EG] ⁽¹⁾ aldus worden uitgelegd dat voor de beoordeling of een merkaanvrager te goeder trouw handelde, enkel omstandigheden die bleken vóór of op de datum van indiening van de merkaanvraag relevant zijn, of kunnen ook omstandigheden die zich voordeden na de indiening van de merkaanvraag, in aanmerking worden genomen als bewijs dat de merkaanvrager te goeder trouw handelde?
- 2) Moet het arrest in de gevoegde zaken C-414/99 tot en met C-416/99 ⁽²⁾ algemeen worden toegepast op alle zaken waarin wordt onderzocht of een merkhouder heeft ingestemd met gedrag waardoor zijn exclusieve rechten kunnen worden verzwakt of beperkt?

- 3) Kan goede trouw van een aanvrager van een jonger merk worden afgeleid uit de situatie dat de houder van een ouder merk met hem overeenkomsten heeft gesloten op basis waarvan deze houder instemde met de publicatie van periodiek drukwerk waarvan de benaming overeenstemde met het jongere merk, en met de inschrijving van dat drukwerk door de aanvrager van het jongere merk, en die aanvrager bij zijn publicatie ondersteunde, maar de aspecten van het intellectuele-eigendomsrecht niet uitdrukkelijk in deze overeenkomsten waren geregeld?
- 4) Voor zover ook omstandigheden die zich voordeden na de indiening van een merkaanvraag relevant kunnen zijn om te beoordelen of een merkaanvrager te goeder trouw handelde, kan dan, subsidiair, uit de situatie dat de houder van het oudere merk bewust het bestaan van het betwiste merk gedurende ten minste tien jaar heeft gedoogd, worden afgeleid dat de merkaanvrager te goeder trouw handelde?

⁽¹⁾ Richtlijn 2008/95/EG van het Europees Parlement en de Raad van 22 oktober 2008 betreffende de aanpassing van het merkenrecht der lidstaten (Gecodificeerde versie) (PB 2008 L 299, blz. 25).

⁽²⁾ Jurispr. blz. I-8691.

Verzoek om een prejudiciële beslissing, ingediend door de Rechtbank Rotterdam (Nederland) op 31 januari 2013 — Nationale-Nederlanden Levensverzekering Mij NV tegen Hubertus Wilhelmus van Leeuwen

(Zaak C-51/13)

(2013/C 141/17)

Procestaal: Nederlands

Verwijzende rechter

Rechtbank Rotterdam

Partijen in het hoofdgeding

Verzoekster: Nationale-Nederlanden Levensverzekering Mij NV

Verweerder: Hubertus Wilhelmus van Leeuwen

Prejudiciële vragen

- 1) Verzet het recht van de Europese Unie en in het bijzonder artikel 31, lid 3, van de Derde Levensrichtlijn ⁽¹⁾ zich ertegen dat levensverzekeraars op grond van open en/of ongeschreven regels van Nederlands recht, zoals de redelijkheid en billijkheid die de (pre)contractuele verhouding tussen een levensverzekeraar en een aspirant-verzekeringnemer beheersen en/of een algemene en/of bijzondere zorgplicht, verplicht zijn om verzekeringnemers meer gegevens te verstrekken omtrent kosten en risicopremies van de verzekering dan in 1999 werd voorgeschreven door de Nederlandse bepalingen waarmee de Derde Levensrichtlijn (in het bijzonder artikel 2, tweede lid, onder q en r, van de RIAV [Regeling Informatieverstrekking aan verzekeringnemers] 1998) werd geïmplementeerd?

2) Doet bij de beantwoording van vraag 1 ter zake wat, naar Nederlands recht, het gevolg is c.q. kan zijn van het niet verstrekken van die gegevens?

(¹) Richtlijn 92/96/EEG van de Raad van 10 november 1992 tot coördinatie van de wettelijke en bestuursrechtelijke bepalingen betreffende het directe levensverzekeringsbedrijf en tot wijziging van de Richtlijnen 79/267/EEG en 90/619/EEG (Derde levensrichtlijn) (PB L 360, blz. 1).

Verzoek om een prejudiciële beslissing ingediend door de Krajský soud v Ostravě (Tsjechische Republiek) op 30 januari 2013 — Strojírny Prostějov, a.s./Odvolací finanční ředitelství

(Zaak C-53/13)

(2013/C 141/18)

Procestaal: Tsjechisch

Verwijzende rechter

Krajský soud v Ostravě

Partijen in het hoofdgeding

Verzoekende partij: Strojírny Prostějov, a.s.

Verwerende partij: Odvolací finanční ředitelství

Prejudiciële vraag

Verzetten de artikelen 56 en 57 van het Verdrag betreffende de werking van de Europese Unie zich tegen een nationale wettelijke regeling volgens welke, wanneer een onderneming die werknemers ter beschikking van een andere onderneming stelt, is gevestigd op het grondgebied van een andere lidstaat, de onderneming die de diensten van deze werknemers gebruikt, verplicht is de inkomstenbelasting voor deze werknemers af te trekken en te betalen aan de schatkist terwijl, wanneer de onderneming die werknemers ter beschikking stelt, is gevestigd op het grondgebied van de Tsjechische Republiek, die verplichting op laatstgenoemde onderneming rust?

Beroep ingesteld op 4 februari 2013 — Europese Commissie/Verenigd Koninkrijk van Groot-Brittannië en Noord-Ierland

(Zaak C-60/13)

(2013/C 141/19)

Procestaal: Engels

Partijen

Verzoekende partij: Europese Commissie (vertegenwoordigers: A. Caeiros, L. Flynn, gemachtigden)

Verwerende partij: Verenigd Koninkrijk van Groot-Brittannië en Noord-Ierland

Conclusies

- vaststellen dat het Verenigd Koninkrijk van Groot-Brittannië en Noord-Ierland, door te weigeren om het op onjuiste bindende tariefinlichtingen gebaseerde bedrag van 20 061 462,11 GBP aan douanerechten op de invoer van verse knoflook beschikbaar te maken, de verplichtingen niet is nagekomen die op hem rusten krachtens artikel 4, lid 3, VEU, artikel 8 van besluit 2000/597/EG (¹) en de artikelen 2, 6, 9, 10 en 11 van verordening (EG) nr. 1150/2000 (²);
- het Verenigd Koninkrijk van Groot-Brittannië en Noord-Ierland verwijzen in de kosten.

Middelen en voornaamste argumenten

Middels haar beroep voert de Commissie aan dat de autoriteiten van het Verenigd Koninkrijk een derving van traditionele eigen middelen hebben veroorzaakt door zonder de gepaste zorgvuldigheid documenten inzake Bindende Tariefinlichtingen te verstrekken, welke documenten de invoer van verse Chinese knoflook buiten het contingent toestonden. De Commissie is van oordeel dat wanneer door een administratieve fout eigen middelen onrechtmatig niet werden vastgesteld, de EU moet worden gecrediteerd met een bedrag gelijk aan de gedeerde eigen middelen. Bijgevolg hadden de autoriteiten van het Verenigd Koninkrijk het totale bedrag aan betrokken douanerechten, dat op 20 061 462,11 GBP wordt geraamd, alsook de overeenkomstig artikel 11 van verordening (EG) nr. 1150/2000 verschuldigde moratoire rente ter beschikking moeten stellen van de Commissie.

(¹) Besluit 2000/597/EG, Euratom, van de Raad van 29 september 2000 betreffende het stelsel van eigen middelen van de Europese Gemeenschappen (PB L 253, blz. 42).

(²) Verordening (EG, Euratom) nr. 1150/2000 van de Raad van 22 mei 2000 houdende toepassing van besluit 94/728/EG, Euratom betreffende het stelsel van eigen middelen van de Europese Gemeenschappen (PB L 130, blz. 1).

Verzoek om een prejudiciële beslissing ingediend door het Tribunale di Napoli (Italië) op 7 februari 2013 — Alba Forni/Ministero dell'Istruzione, dell'Università e della Ricerca

(Zaak C-61/13)

(2013/C 141/20)

Procestaal: Italiaans

Verwijzende rechter

Tribunale di Napoli

Partijen in het hoofdgeding

Verzoekende partij: Alba Forni

Verwerende partij: Ministero dell'Istruzione, dell'Università e della Ricerca